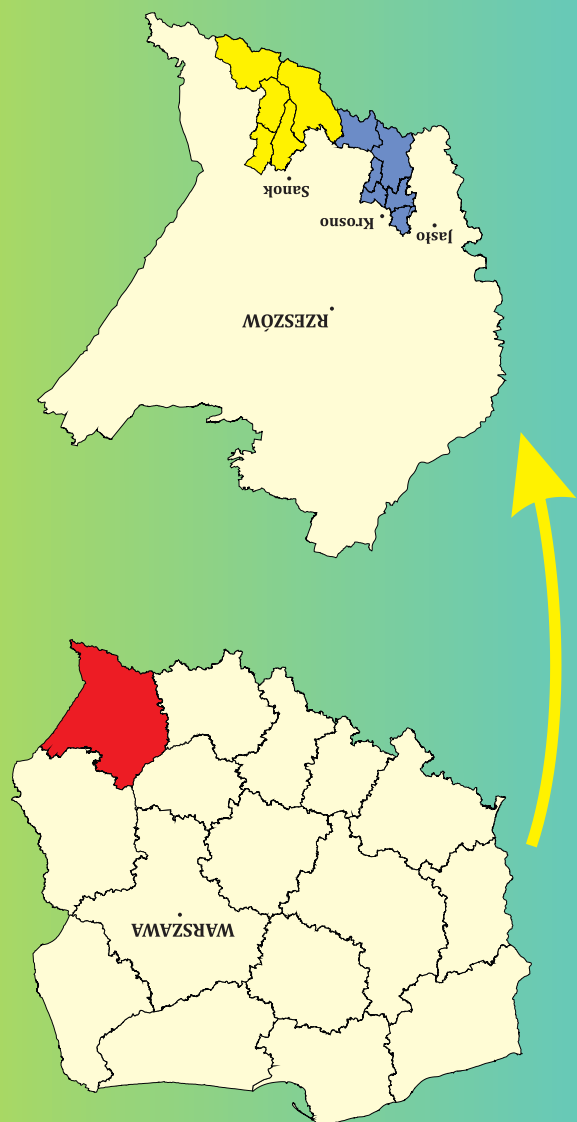

www.nasze-bieszczady.pl
www.kraina-nafty.pl

ISBN: 978-83-62806-48-5

Mapa obszarów LGD „Kraina Nafty” LGD Nasze Bieszczady

skala 1: 180 000

Sieć Obiektów Rekreacyjno - Turystycznych

LEGENDA skala 1:180 000 (1 cm - 1,8 km)

	granica państwa		muzeum, synagoga
	droga krajowa, planowany przebieg S19		zamek, pałac
	droga wojewódzka, droga powiatowa, droga asfaltowa		dworek, ruiny dworku
	linia kolejowa z przystankiem		skansen, grodzisko
	kolej wąskotorowa z przystankiem		hotel, agroturystyka, inny nocleg, schronisko górskie
	miasto powiatowe		wyciąg narciarski, informacja turystyczna
	siedziba gminy		szpital, GOPR
	Wetlina		wieża widokowa, szczybowisko
	Smereczne		stacja paliw, straż graniczna
	zabudowa zwarta, obszar leśny		atrakcja turystyczna, ruiny
	granica Parku Narodowego, granica Parku Krajobrazowego		stadnina konna, źródło
	rezerwat przyrody		szlak pieszy
	kościół zabytkowy, kościół drewniany		szlak rowerowy
	cerkiew zabytkowa, drewniana cerkiew		ścieżki turystyczne
	obiekt światowego dziedzictwa kulturowego UNESCO		

Wydrukowane zdjęcia pochodzą z archiwum własnych LGD "Kraina Nafty" i LGD Nasze Bieszczady

LOKALIZACJE ALTAN:

m. Mchawa, gmina Baligród

m. Przysup, gmina Cisna

m. Szczawne, gmina Komańcza

m. Lesko

m. Zagórz

m. Chyrowa, gmina Dukla

m. Daliowa, gmina Jaslika

m. Iwonice-Zdrój

m. Niżna Łąka, gmina Miejsce Piastowe

m. Jedlicze

m. Zrecin, gmina Chorkówka

Altana rekreacyjno - turystyczna wraz z zagospodarowaniem w Niżnej Łące

Lokalna Grupa Działania „Kraina Nafty”

swoim obszarem obejmuje teren sąsiadujących ze sobą gmin:

Chorkówka, Dukla, Jaśliska, Jedlicze, Miejsce Piastowe, Iwonicz-Zdrój

leżących w południowej części powiatu krośnieńskiego.

Lokalna Grupa Działania Nasze Bieszczady

leży na obszarze dwóch przyległych powiatów, leskiego, gdzie obejmuje teren gmin:

Lesko, Baligród, Cisna

oraz sanockiego obejmującego teren gmin

Zagórz, Komańcza

Obie lokalne grupy wykorzystując podobne ukształtowanie terenów, tradycję, kulturę a także potrzeby lokalnych mieszkańców i turystów zawiązały partnerstwo mające na celu podniesienie atrakcyjności tych terenów oraz poprawę jakości życia mieszkańców. Efektem projektu jest powstanie sieci altan rekreacyjno-turystycznych oraz obiektów małej infrastruktury.

6 Iwonicz-Zdrój miasto uzdrowiskowe

Iwonicz-Zdrój to jeden z najpiękniejszych, najbardziej malowniczych zakątków województwa podkarpackiego, charakteryzujący się walorami krajobrazowymi, przyrodniczymi i klimatycznymi. Rozległe masywy leśne są pozostałością dawnej puszczy karpackiej. Bogactwem naturalnym Iwonicza-Zdroju są obfite źródła wód mineralnych- wód kwasowęglowych: chlorkowo-wodorowęglanowo-sodowych, fluorkowych, bromkowych, jodkowych, borowych. One oraz klimatyczne walory Iwonicza-Zdroju - duża zawartość w powietrzu jodu, bromu i ozonu, brak zanieczyszczeń atmosfery, zdecydowały o powstaniu jednego z najstarszych w Polsce uzdrowisk, które już w XVII stuleciu znane było w całej Europie. Jego rozkwit nastąpił w połowie XIX wieku i mimo zniszczeń wojennych trwa do tej pory. Profil leczniczy uzdrowiska jest bardzo szeroki i obejmuje m.in. neurologię, gastrologię, laryngologię, układ narządów ruchu i dróg oddechowych. Kuracjusze i turyści mają do dyspozycji liczne sanatoria, ośrodki wczasowe, pensjonaty, szpital uzdrowiskowy, pijalnię wód mineralnych, nowoczesny zakład przyrodoleczniczy, bazę rekreacyjną i sportową, kino, obiekty gastronomiczne, a także liczne szlaki i ścieżki przyrodnicze.

Muzeum Przemysłu Naftowego i Gazowniczego im. Ignacego Łukasiewicza w Bóbrce

Bogate naturalne złoża ropy naftowej zwane w XIX wieku olejem skalnym spowodowały, że w 1854 roku w Bóbrce powstała kopalnia - przedsiębiorstwo naftowe. Założycielami kopalni byli: Ignacy Łukasiewicz – skromny farmaceuta; Tytus Trzeciński – ziemianin i inicjator założenia kopalni oraz Karol Klobassa-Zrencki – właściciel wsi Bóbrka. Z czasem Łukasiewicz samodzielnie prowadził rafinerię i zajął się całkowicie przeróbką ropy, uzyskując wyjątkowo dobre gatunki nafty. Działalność przemysłową łączył z działalnością publiczną i społeczną. Po śmierci Łukasiewicza, dyrektorem kopalni został Adolf Jabłoński, a następnie Zenon Suszycki. Kopalnia w Bóbrce przetrwała zawieruchy wojenne i w latach 50. XX wieku przeżyła ponowne odrodzenie.

Teren Muzeum nadal otacza przepiękny las bobrzecki, znajdują się tam XIX-wieczne kopanki, w których można zobaczyć naturalną ropę naftową, czyli czarne złoto. Spacerując alejkami można zobaczyć unikatowe urządzenia związane z przemysłem naftowym, rafineryjnym i gazowniczym pochodzące z XX wieku. We wnętrzach budynków można przenieść się w czasy, kiedy na kopalni pracowali jeszcze sam Ignacy Łukasiewicz. A to wszystko dzięki nowoczesnym ekspozycjom multimedialnym. W 2018 r. najstarsza kopalnia ropy naftowej otrzymała tytuł Pomnika Historii.

7 Chatka Puchatka

Chatka Puchatka to najpopularniejsze schronisko w Bieszczadach. Położone jest na Połoninie Wetlińskiej, na wysokości 1232 m n.p.m. Historia tego miejsca sięga lat pięćdziesiątych, drewnianą chatkę wzniosło wtedy wojsko i służyła ona jako wojskowy posterunek obserwacyjny. Kiedy żołnierze opuścili to miejsce, chatkę przejął rzeszowski PTTK od tego momentu zaczęła pełnić funkcję górskiego schronu. Następnie budynek przejął Bieszczadzki Park Narodowy, a w 2019 roku rozpoczęła się jego modernizacja.

Po przebudowie obiekt pełni funkcję całodobowego schronu. Z tego punktu dobrze widać Połoninę Caryńską, z drugiej strony roztacza się Smerek, a obok Wielka Rawka.

2 Wieża widokowa na Górze Cergowej

Cergowa (zwana też Cergowską Górą lub Wielką Górą mimo, że nie jest najwyższym szczytem Beskidu Dukielskiego -716 m n.p.m.) to jeden z wierzchołków Beskidu Dukielskiego znajdujący się w Beskidzie Niskim. Położona jest w niewielkiej odległości od uzdrowiska Iwonicz-Zdrój i miasta Dukla. Na szczycie znajduje się wieża, która stała się ważną atrakcją turystyczną regionu.

Kształt platformy widokowej został zaczerpnięty z architektury dawnych obiektów wiertniczych typu „kanadyjskiego” znajdujących się na terenach kopalnianych w naszym regionie. Wieża ma wysokość 21,72 m.

Do wieży prowadzi 5 tras, z których jedna to ścieżka przyrodnicza „Do Złotej Studzienki”, prowadząca przez teren rezerwatu przyrody „Tysiąclecia na Cergowej Górze”, gdzie znajduje się cudowne źródelko wraz z kaplicą związaną ze św. Janem z Dukli.

8 Jeziorko Duszatyńskie

Jeziorko, znajdują się na trasie szlaku czerwonego (Główny Szlak Beskidzki), na odcinku biegnącym z Komańczy na Chryszczatą. Znajdują się na terenie rezerwatu przyrody „Zwieszło”, który zajmuje powierzchnię ponad 2 hektarów. Jeziorko Duszatyńskie to największe jeziorko osuwiskowe w Beskidach.

Zachowały się dwa spośród trzech jeziorek. Jeziorko Dolne jest większe natomiast Jeziorko Górne znajduje się od niego wyżej ok. 10-15 m. drogi. Trzecie jeziorko zostało osuszone z inicjatywy hrabiego Stanisława Potockiego, właściciela jeziorek, aby ułatwić połów ryb (pstrągów).

3 Piwnice Jaśliskie

Zabudowa oraz kształt piwnic w Jaśliskach sięgają XV i początków XVI wieku. W tym okresie miasto zyskało przywileje, ustanowiono w nim komorę celną oraz zaczęto pobierać cla od kupców przywożących wino z Węgier. Pod jaśliskim rynkiem znajduje się ok. 30 kamiennych piwnic przeznaczonych do składowania towaru – przechowywania win.

Wnętrza piwnic pomimo upływu czasu zachowały swój pierwotny układ oraz oryginalną strukturę ścian i sklepień. Zachowane w piwnicach sklepienia kolebkowe mają nieregularną fakturę. Piwnice podzielone są na trakty – korytarze. Długość komór piwnic w trakcie frontowym sięgała nawet kilkunastu metrów. Obecnie piwnice poddane są pracom konserwatorskim i odkrywkowym, jedna z nich dostępna jest do zwiedzania dla turystów.

Jaśliska leżą bowiem na dawnym „szlaku winnym”, a rynek zdobią zachowane drewniane budynki o budowie przysłupowej. Charakterystyczne dwuspadowe dachy, ustawione szczytem do placu, tworzą urokliwy zakątek klimatu Jaślisk sprzed wieków.

9 Ruiny klasztoru Karmelitów Bosych w Zagórz

Ruiny klasztoru Karmelitów Bosych znajdują się na szczycie wzgórza Mariemont, w zakolu rzeki Osławy. Klasztor został zbudowany w 1730 roku. Okres świetności klasztor przeżywał do pierwszego rozbioru Rzeczypospolitej. Podczas oblężenia przez wojska rosyjskie, zabudowania klasztorne zostały ostrzelane z armat. Część obiektów się spaliła. Klasztor nigdy nie został odbudowany, ale ruiny są doskonale zagospodarowane, jako atrakcja turystyczna.

Funkcjonuje tam Centrum Kultury Foresterium, w którym można zapoznać się ze zrekonstruowanym, dawnym dziedzińcem. Warto obejrzeć ruiny, przyklasztorny ogród oraz wejść na wieżę, z której można podziwiać przepiękny krajobraz widokowy. Do ruin klasztoru prowadzi droga krzyżowa. Jest to jedyna w Polsce tego typu realizacja kalwaryjskiej drogi. Każdą stację wykonał inny artysta, a są to prace w drewnie, kamieniu i metalu, łączące różne techniki.

4 Zespół dworski w Jaszczy

Zespół dworski tworzy dworek, oficyna oraz przyległy park. Dwór został wybudowany w XIX w., z czasem został gruntownie przebudowany. Jest to budynek parterowy, częściowo podpiwniczony, na planie wydłużonego prostokąta. Naroża od strony północnej wyposażone są w alkiezje. Północna część dworu miała początkowo charakter reprezentacyjny. Znajdowała się w niej sala balowa z bezpośrednim wyjściem na taras i do podcieni. Środkowa część była mieszkalna, natomiast południowa kuchenna. Poddasze przeznaczone było dla służby.

Obecnie w budynku znajduje się dom ludowy, filia gminnej biblioteki publicznej oraz GOK-u, a także izba regionalna. Teren otoczony jest pozostałościami parku. Obok znajduje się zabytkowa oficyna, gdzie działa Centrum Aktywizacji i Integracji Społecznej. Cały zespół dworski wpisany jest do rejestru zabytków Województwa Podkarpackiego.

10 Synagoga w Lesku

Leska synagoga powstała w wieku XVII. Architektura Synagogi zachwyca do dzisiaj. Znajdziemy w niej ołtarz, będący prostszą kopią ołtarza z synagogi Złotej Róży we Lwowie. W ścianie znajduje się szafa ołtarzowa Aron ha-Kodesz, w której przechowywano ręcznie spisany na pergaminie Pięcioksiąg Mojżesza – Torę Roda. W elewacji zewnętrznej ściany zachodniej, umieszczony jest wizerunek Tablic Mojżeszowych.

Za ratowanie tego zabytku odpowiada dzisiaj istniejąca w nim Galeria Sztuki Synagoga, której część wystawiennicza znajduje się w głównej części budynku. W galerii sztuki w okresie letnim odbywają się wystawy prac wykonane przez profesjonalistów i amatorów, różnych dziedzin twórczości: malarstwa, rzeźby, rysunku, grafiki, ceramiki, fotografii, rękodzieła, biżuterii artystycznej, itp.

5 Dwór i park Trzeciejskich w Miejscu Piastowym

Dwór został wzniesiony w 1791 r. przez starostę lubatowskiego Jakuba Trzeciejskiego, ma ponad 200-letnią historię. Część zachodnią rozbudowano w XIX wieku, m.in. dobudowano piętro oraz charakterystyczny wykusz. Na fasadzie dostrzec można kamienne herby rodowe – Strzemię i Ogończyk. W dworku gościł bł. ks. Bronisław Markiewicz po przybyciu z Włoch.

Budynek otacza park, w którym obok stuletnich grabów, lip czy buków czerwonych rośnie rzadko spotykany platan. Obecnie w dworku mieści się Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna.

11 Cerkiew w Baligrodzie

Greckokatolicka cerkiew parafialna p.w. Zaśnięcia Najświętszej Marii Panny w Baligrodzie pochodzi z 1761 r. Stojąca obok baligrodzkiego rynku murowana cerkiew została wzniesiona w 1829 r., a odnowiona i przebudowana w XIX w. Prawdopodobnie wtedy została wzniesiona drewniana kopuła. Fundatorem cerkwi był Onufry Karsznicki. Świątynia jest murowana z kamienia, zespolona piaskiem. Cerkiew jest orientowana (prezbiterium od wschodu), dwudzielna.

Działania na rzecz ratowania cerkwi zapoczątkowało Stowarzyszenie na Rzecz Ratowania Cerkwi w Baligrodzie. Podjęta inicjatywa ma na celu przywrócenie cerkwi do stanu używalności oraz jej pierwotnej roli. Baligrodzka cerkiew jest jednym z najcenniejszych zachowanych zabytków miejscowości.

